

Nr 52.

Av herr **Hallén m. fl.**, om pension åt revisorn *Carl Gustaf Beskow*.

Då revisor C. G. Beskow, som under en tid av 29 år varit anställd såsom sekreterare i riksdagens kansli, av principiella skäl, som måste äga ett visst berättigande, år 1934 icke erhöll förnyad sådan anställning hos riksdagen, synes det billigt, att han av riksdagen beredes någon slags gottgörelse för framtiden. I själva verket har Beskow genom att han varit anställd i riksdagen under 1905 års bägge urtima samt 1918 och 1919 års urtima riksdagar fullgjort en tjänstgöring, motsvarande minst 30 lagtima riksdagar. Att efter en så lång tjänstgöring — som i och för sig måste hava varit av beskaffenhet att hava kunnat förhindra mottagandet av förordnanden inom statsförvaltningen eller andra uppdrag — gå miste om en påräknad inkomst från riksdagen måste givetvis innebära ett svårt ekonomiskt avbräck för vederbörande; och riksdagen såsom arbetsgivare synes genom Beskows långvariga och såsom av bilagda intygsavskrifter framgår synnerligen väl vitsordade tjänstgöring hava ådragit sig vissa förpliktelser gentemot honom.

Den form av gottgörelse, som synes kunna ifrågakomma till Beskow, torde vara pension. Visserligen har 1933 års riksdag med bifall till bankoutskottets utlåtande nr 13 beslutit, att en av herr Lithander väckt motion II: 78 om viss gottgörelse åt fyra f. d. tjänstemän i andra kammarens kansli icke skulle föranleda någon åtgärd. Bankoutskottet yttrade emellertid därvid i sitt utlåtande i ämnet, att utskottet icke funne tillräcklig anledning för att i då föreliggande fall medgiva undantag från den inom riksdagen tillämpade praxis beträffande pensionsfrågor för riksdagens tjänstemän, enär de personer, som vore i fråga, »uppnått pensionsåldern i sina statsanställningar». Då det sistnämnda icke är fallet med Beskow, giver bankoutskottets utlåtande vid handen, att för ifrågavarande fall ett undantag från den av riksdagen eljes intagna ståndpunkt i fråga om pensioner till dess tjänstemän borde kunna ske. Med hänsyn till bankoutskottets uttalande i åberopade betänkande bör dock en pension från riksdagens sida till Beskow — som är född den 5 november 1876 och således enligt nu gällande pensionsbestämmelser i slutet av år 1941 skulle vara berättigad till ålderspension i statstjänst — ej kunna avse längre tid än till sistangivna tidpunkt.

Beskows avlöningsförmåner hava, oberäknat vissa år utgående »tillfälligt tillägg» till avlöningen, gratifikation och dyrtidstillägg, för de 29 lagtima riksdagar, han varit anställd som sekreterare i riksdagens kansli, med hän-

syn till beskaffenheten av de med tjänsten förenade göromål reglerats efter olika grunder:

Under år 1905 utgjorde arvodet för riksdag	kr.	550:—
Under ett vart av åren 1906—1908 170 kronor per månad eller för en beräknad riksdagstid av $4\frac{1}{2}$ månader 765 kronor och således för tre riksdagar	»	2 295:—
Under ett vart av åren 1909—1911 200 kronor per månad eller för en beräknad riksdagstid av $4\frac{1}{2}$ månader 900 kronor och således för tre riksdagar	»	2 700:—
Under ett vart av åren 1912—1917 250 kronor per månad eller för en beräknad riksdagstid av $4\frac{1}{2}$ månader 1 125 kronor och således för sex riksdagar	»	6 750:—
Under år 1918 350 kronor per månad eller för en beräknad riksdagstid av $4\frac{1}{2}$ månader	»	1 575:—
Under ett vart av åren 1919—1922 400 kronor per månad eller för $4\frac{1}{2}$ månaders riksdagstid 1 800 kronor och således för fyra riksdagar	»	7 200:—
Under ett vart av åren 1923—1933 — oberäknat utgående ersättning för riksdagsbeslutets upprättande, utgörande i genomsnitt 400 kronor per riksdag — 1 600 kronor för riksdag eller tillhopa för 11 riksdagar	»	17 600:—
Summa kronor		38 670:—

Genomsnittsarvudet för Beskow under 29 lagtima riksdagar har således enligt ovannämnda, med hänsyn till riksdagarnas före år 1923 i *verkligheten för låga* beräkningsgrunder utgjort 1 333 kronor 50 öre.

Enligt gängse pensionsregler pläga $\frac{2}{3}$ av avlöningen utgöra pensionsunderlag. Med tillämpning härav torde en pension å 889 kronor eller i jämnat tal 900 kronor per år skäligen böra utgå.

Att i förevarande fall medgiva, att pension under angivna tid finge utgå till Beskow synes icke heller kunna medföra någon risk för uppkommandet av likartade utgifter av någon betydelse framdeles. En så pass lång tjänstemannabana inom riksdagen som tjänstgöring under en tid, vilken, inberäknat urtima riksdagar, motsvarar mer än genomsnittstiden för 30 lagtima riksdagar, torde nämligen vara ganska enastående; och riksdagen har anledning att i ett dylikt fall icke behandla sina tjänstemän sämre än om de varit anställda hos enskild företagare.

Under återopande av vad sålunda anförts och då förevarande fråga icke nästlidet år hann att före motionstidens utgång bringas under riksdagens prövning, hemställes,

att riksdagen måtte besluta att till revisorn Carl Gustaf Beskow må, räknat från och med år 1934 samt till och med

det år, under vilket han uppnår 65 år, utgå en årlig pension å riksgäldskontorets stat av 900 kronor.

Stockholm den 16 januari 1935.

Harald Hallén.

Adolf Wallerius.

Cl. Lindskog.

Avskrifter.

E. o. Hofrättsnotarien Carl Gustaf Beskow, hvilken alltsedan lagtima riksdagen 1905 varit anställd såsom sekreterare i Riksdagens kansli, har hos mig såsom ordförande hos Riksdagens kanslideputerade anhållit om intyg öfver sin tjänstgöring i sagda egenskap; Och får jag härmed lämna honom det vitsord, att han i sin berörda befattning städse ådagalagt mycken skicklighet och nit samt ett synnerligen framstående ordningssinne, och har han till kanslideputerades belåtenhet utfört alla de arbeten, som i kansliet honom ålegat och hvilka, särskildt vissa tider, tagit hans arbetsförmåga och arbetskraft i hög grad i anspråk.

Stockholm den 3 Juni 1912.

Johan Widén.

Enahanda vitsord lämnas Notarien Beskow för tiden efter ofvannämnda dag.

Stockholm den 26 September 1914.

T. Zetterstrand.
Kanslideputerades ordförande.

Herr Revisor C. G. Beskow har från och med år 1905 varit sekreterare i riksdagens kansli, och som jag under de senare årens riksdagar varit kanslideputerad och från 1913 deputerades ordförande, får jag härmed på begäran intyga, att Beskow under sin ovanberörda tjänstgöring ådagalagt stor plikttrohet, omtanke och skicklighet samt fullgjort sina åligganden till deputerades synnerliga belåtenhet.

Stockholm den 12 Juni 1917.

T. Zetterstrand.

Enahanda vitsord lämnas Revisor Beskow för tiden efter ofvannämnda dag.

Stockholm den 12 Maj 1920.

Carl Hederstierna.

Ofvan lämnade vitsord får jag vidhålla jämväl för Riksdagen 1921, då jag fortfarande var ordförande för Riksdagens kanslideputerade.

Stockholm den 14 juni 1922.

Carl Hederstierna.

För riksdagarna 1924 och 1925, under hvilka jag varit ordförande hos Riksdagens kanslideputerade, lämnas Revisor Beskow enahanda vitsord.

Stockholm den 3 juni 1925.

Th. af Ekenstam.

Enahanda vitsord lämnas Revisor Beskow för riksdagarna 1922 och 1923.

Stockholm den 1 juni 1926.

K. von Geijer.

Att Revisorn Carl Gustaf Beskow, som under ett flertal år varit sekreterare hos Riksdagens kanslideputerade, till hvilka jag i många år hört, under de senaste fem åren som ordförande, under denna tid visat sig synnerligen duglig för sin befattning, påpasslig och vaken, varder härigenom intygadt.

Hösterum, Söderköping, den 3 september 1927.

Th. af Ekenstam.

Ledamot av Riksdagens 2:dra kammare för Östergötlands län.

Att Revisorn Beskow, som jämväl under riksdagen 1928 varit sekreterare hos Riksdagens kanslideputerade äfven för denna tjänstgöring gjort sig väl förtjänt af samma vitsord, som ofvan lämnats, intygats,

Söderköping den 15 februari 1929.

Th. af Ekenstam.

Ordförande hos kanslideputerade riksdagen 1928.

Att Revisorn Beskow, som jämväl under riksdagarna 1929, 1930 och 1931 varit sekreterare hos Riksdagens kanslideputerade, även för denna tjänstgöring gjort sig väl förtjänt av samma vitsord, som ovan lämnats, intygats Stockholm den 8 juni 1931.

K. von Geijer.

Ordförande hos kanslideputerade riksdagarna 1929—1931.

Att revisorn C. G. Beskow, som jämväl under 1932 års riksdag varit sekreterare hos riksdagens kanslideputerade, även för denna tjänstgöring gjort sig väl förtjänt av samma vitsord, som ovan lämnats, intygats.

Stockholm den 20 juni 1932.

K. von Geijer.

Rätt avskrivet intyga:

S. Hallor.

A. Lindblad.

Avskrift.

Att revisorn C. G. Beskow, som jämväl under 1933 års riksdag varit sekreterare hos riksdagens kanslideputerade, även för denna tjänstgöring gjort sig väl förtjänt av samma vitsord, som ovan lämnats, intygas.

Stockholm den 30 juni 1933.

K. von Geijer.

Rätt avskrivet intyga:

A. Lindblad.

S. Hallor.
